

Dels banys per recepta mèdica al gran turisme

Blanes ha perdut hotels i s'ha quedat amb una oferta de segona residència, apartaments i càmpings

Aposta pel turisme familiar, el de qualitat i el no estacional

Proposen remodelar la zona turística

La ciutat ha estat un pol d'atracció de gent coneguda a àmbit cultural

Ferran Agulló, Lola Flores o Joan Gamper també hi van passar

Blanes, el portal de la Costa Brava. Així va batejar el municipi Domènec Valls, alcalde de Blanes entre el 1963 i el 1973. En aquests 10 anys, Blanes va tenir una gran transformació turística. Fins i tot potser una mica avançats per l'època, perquè en aquells moments es van començar a crear ofertes culturals i rutes per als visitants que volien passar les vacances fent alguna cosa més que sol i platja.

El turisme a Blanes va començar molt abans de l'entrada de Valls al consistori. És curiós perquè els primers visitants de platja que va tenir la població van ser-ho per prescripció mèdica. Entre els anys 1870 i 1880 anaven a Blanes a remullar-se amb l'aigua de mar. "Eren gent que no sabien nedar (per no ofegar-se havien d'utilitzar unes cordes que al final tenien una bota que surava com si fos un flotador gegant), que no prenien el sol i que es banyaven molt tapats", segons explica Aitor Roger, tècnic de difusió cultural de l'arxiu municipal de Blanes.

A poc a poc, el costum de banyar-se deixa de ser només una recepta mèdica perquè el visitant "s'ho passa bé". El passeig, fins aleshores un lloc de treball (hi havia les drassanes on es construïen els vaixells i tots els tallers de fusteria, serradores i corders), es transforma i passa a ser un espai d'oci i es fa el primer passeig marítim.

El paisatge canvia

Tot això coincideix també amb la tornada dels emigrats cap al 1880, que havien anat a Puerto Rico o a Cuba i que retornen a Blanes, alguns d'ells rics, i es comencen a construir les primeres cases a la façana marítima. I el paisatge de Blanes comença a canviar.

Entre el 1880 i el 1905, la colònia d'estiuejants o visitants és important i com que no hi havia hotels, s'havien d'allotjar en cases particulars. Moltes cases benestants però també de més senzilles i populars llogaven les seves habitacions. En aquell moment Blanes tenia entre 5.000 i 5.500 habitants.

A partir d'aleshores, l'atracció que provoca Blanes es fa palesa amb noms tan coneguts com ara Ferran Agulló (va posar nom a la Costa Brava), que hi va passar catorze estius; Joan Maragall, que hi tenia una casa davant de mar; Joan Gamper, fundador del FC Barcelona; l'arquitecte Antoni Gaudí, o la família Milà, propietària de la Pedrera de Barcelona, que tenia una casa d'estiueig a la població. Dels Milà s'explica que quan arribaven a Blanes provocaven molta expectació perquè hi arribaven amb cotxe, que en aquells moments n'hi havia pocs, i hi portaven els lloros que tenien a la Pedrera.

Blanes també era un pol d'atracció de pintors i escriptors, com és el cas de Roig o Casas i Carbó. "Hi ha gent força important que es movia per Blanes a àmbit cultural i que no només la visitava sinó que hi va deixar la seva

petjada”, comenta Roger.

Quan esclata la guerra, el 1936, totes aquestes cases queden requisades (la casa Milà, per exemple, va ser una escola d'arts i oficis) i després de la guerra moltes d'aquestes grans cases que havien fet els americans al passeig es van acabar convertint en hotels: el Miramar, el Mediterrani...

Cap als anys cinquanta, a Blanes, igual que com va passar a la majoria de poblacions de la Costa Brava, s'hi van rodar moltes pel·lícules i s'hi van passejar molts artistes coneguts, com és el cas de l'actriu britànico-estatunidenca Joan Fontaine, protagonista d'algunes de les pel·lícules d'Alfred Hitchcock, o les actrius espanyoles Concha Velasco o Lola Flores, entre d'altres.

I a poc a poc van començant a arribar els primers estrangers, entre els quals hi havia l'alemany Carles Faust, fundador del jardí botànic Marimurtra, o l'anglesa Rachel Russell, que era una aristòcrata que pintava com a afició i que va ser una de les primeres estrangeres que es van quedar a viure a Blanes. I amb els turistes arriben també les primeres agències de viatges.

El turisme a Blanes creix, però no ho fa de manera exagerada perquè té una oferta econòmica diversificada. El 1950 el sector turístic representa un 17%; l'any 1975, el 30%, i el 86 ja és el 59%. En canvi el sector primari sí que baixa en picat. Si l'any 1950 la pesca i l'agricultura suposaven un 22%, l'any 1975 ja només és el 5%. La indústria aconsegueix mantenir la pugna amb el turisme fins als anys vuitanta. A partir d'aquell moment el sector turístic ja es dispara.

Evidentment això passa amb els allotjaments. Al 1956 hi havia tres establiments amb 117 places hoteleres i en canvi a l'any 1972 ja n'hi havia 45 amb més de 4.000 places. El primer càmping es construeix el 1958, i és el càmping s'Abanell.

Turisme familiar

Blanes amb els anys ha anat perdent l'oferta hotelera i s'ha quedat amb una oferta de segones residències, apartaments i càmpings que és ara per ara l'oferta d'allotjament més important que té. Això fa que el turisme de Blanes sigui molt familiar, que de fet és l'aposta que fa l'Ajuntament sobre el model turístic que vol. “Hem d'apostar pel turisme familiar, el de qualitat i el no estacional i centrar-lo en la ciutat esportiva. I tot el conjunt vehicular-lo per dotar Blanes de les eines necessàries per ser un referent”, diu Jordi Urgell, regidor de Turisme i Promoció de la ciutat. Per a Urgell és important “remodelar el tipus de municipi” perquè fins ara “ha viscut d'esquena a la zona turística”. “Una de les propostes que tenim tant ERC com els comuns de Blanes és la remodelació de la zona turística per cridar noves cadenes hoteleres”, manté Urgell, que assegura que un altre punt de promoció de la ciutat “és poder disposar d'espais al municipi per desenvolupar la indústria”. “Hem de trobar una zona al municipi que puguem habilitar com a zona industrial i que això generi llocs de treball”, diu.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 05-08-2019, Pàgina 26

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/economia/article/18-economia/1646259-dels-banys-per-recepta-medica-al-gran-turisme.html>